U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **D. V. L.,** zastoupeného Mgr. Matúšem Bónou, advokátem se sídlem Novobranská 14, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 1. 2005, sp. zn. 55 Az 152/2004,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou k poštovní přepravě dne 28. 6. 2005, žalobce (dále „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví označenému usnesení krajského soudu, kterým soud zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 14. 5. 2004, č. j. OAM-1535/VL-20-ZA-03-2004. Tímto rozhodnutím žalovaný stěžovateli neudělil azyl z důvodů nesplnění podmínek uvedených v ustanoveních § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a rozhodl, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 tohoto zákona.

K zastavení řízení došlo proto, že se stěžovatel dne 29. 12. 2004 osobně dostavil do kanceláře krajského soudu a sdělil, že bere žalobu zpět (viz úřední záznam na č. l. 22).

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Z předmětného soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení Krajského soudu v Brně bylo zmocněnci stěžovatele Ing. N. T., CSc. (viz plná moc na č. l. 22, vystavená speciálně právě za účelem převzetí usnesení o zastavení řízení) doručeno ve středu 12. 1. 2005. Protože lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek a jelikož lhůta určená podle týdnů, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), skončila předmětná lhůta ve středu 26. 1. 2005. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani to, že dle úředního záznamu na č. l. 27 stěžovatel napadené usnesení osobně převzal u krajského soudu až dne 16. 2. 2005, neboť rozhodným dnem pro určení lhůty k podání kasační stížnosti je v daném případě den doručení napadeného usnesení krajského soudu zmocněnci stěžovatele.

Stěžovatel však podal kasační stížnost až dne 28. 6. 2005, tzn. opožděně.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Pro úplnost Nejvyšší správní soud konstatuje, že stejné usnesení Krajského soudu v Brně již stěžovatel napadl kasační stížností, která byla podána rovněž opožděně, a proto ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 4. 2005, č. j. 2 Azs 82/2005 - 38, odmítl.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu